

דבר המלך בענין הנתינות הפלשתינאית (א"י) (תקוו), 1931

בחצר המלך בארמון בקינגהם, ביום 23 ביולי, 1931.

במעמד

הוד מלכותו המלך.

מזכיר הממלכה מר וגווד בן.

סיר מוריס דה בונזן.

הלורד הנשיא.

הרוזן לבית אתלון.

הואיל ועפ"י דבר המלך במועצה על הנתינות הפלשתינאית (א"י), 1925,*
(שיקרא מכאן ולהלן דבר המלך היסודי) נקבעו הוראות לשם סידור מתן הנתינות
הפלשתינאית (א"י) ורכישתה.

והואיל ויש צורך לתקן את דבר המלך היסודי כמותנה לקמן:

לפיכך נאות הוד מלכותו בתוקף הסמכויות המסורות לו עפ"י חוק השיפוט
בארצות נכר, 1890 ** או בכל חוק אחר ובעצת מועצתו הפרטית, ובזה מצוים
לאמור: —

1. (1) נתינים תורכים אשר ביום ששה באוגוסט, 1924 ישבו כרגיל
בפלשתינה (א"י) אלא שלפני הראשון באוגוסט, 1925 חדלו להיות תושבים רגילים
בפלשתינה (א"י), ייחשבו כאילו היו לנתינים פלשתינאיים (א"י), מלבד אם
רכשו לעצמם מרצונם הטוב נתינות אחרת קודם לתאריך הצו הזה.

(2) עם כל זה תהא לנציב העליון הסמכות להשתמש, ביחס לכל אדם
אשר נעשה לנתין פלשתינאי (א"י) עפ"י הפסקה הקודמת ואשר יגיש בקשה בענין
זה בתוך ארבע שנים מתאריך דבר המלך הזה, בהוראות הפסקאות 2 ו-3 של סעיף 1
מדבר המלך במועצה בנוגע לנתינות הפלשתינאית (א"י), 1925, ולהאריך את מועד
הבחירה שנקבע בסעיפים הנ"ל.

2. (1) סעיף 10 (1) מדבר המלך היסודי מבוטל בזה ובמקומו יבוא
הסעיף דלקמן:

* S.R. & O. 1925 (מס' 777), עמוד 474.

* שנה נ"ג—נ"ד לפלכות ויקטוריה, פ' 87.

„אם נראה לנציב העליון שתעודת התאזרחות אשר נתן נתקבלה באמתלאות כוזבות או בתרמית או ע"י העלמת מסכות חשופות או כי האדם אשר לו נתנה התעודה, ישב לא פחות משלש שנים מאז קבלת התעודה ישיבת קבע מחוץ לפלשתינה (א"י) וכי לא קיים קשר בעל ערך עם פלשתינה (א"י), או כי הוא הראה עצמו בין במעשה או בדבור כי אין לבבו שלם עם ממשלת פלשתינה (א"י) או כי הוא בלתי נאמן לה, יוכל הנציב העליון, באישורו של אחד ממזכירי הממלכה הראשיים של הוד מלכותו, ליתן צו ולבטל את התעודה, ולצו הבטול יהיה תוקף החל מאותו היום שהנציב העליון יורה“.

(2) סעיף 10 (2) מדבר המלך היסודי מבוטל בזה ובמקומו יבוא הסעיף דלקמן: — „מאותה סבה יוכל הנציב העליון, לאחר קבלת אישור כאמור, לבטל תעודת נתינות אשר ניתנה עפ"י הוראות סעיפים 4 ו-5 מדבר המלך הזה או הצהרה על רכישת נתינות או על רכישתה מחדש, אשר הוגשה עפ"י הוראות הסעיפים 12 (1) ו-14 (2) מדבר מלך זה“.

3. סעיף 11 (1) (ב) מדבר המלך היסודי מבוטל בזה ובמקומו יבוא הסעיף דלקמן: „הנציב העליון לא יתן צו כאמור לעיל ביחס לאשה אשר היתה נתינה פלשתינאית (א"י) מלדה או אשר נעשתה לנתינה פלשתינאית (א"י) עפ"י הסעיפים 1 ו-6 מדבר המלך הזה, אלא אם כן נתברר לו כי אילו היתה לה תעודת התאזרחות בכותה היא, כי עתה היה זה מן הדין לבטל את התעודה עפ"י דבר המלך הזה“.

4. הוד מלכותו במועצה, יורשיו והבאים אחריו במועצה יוכלו בכל עת שהיא לבטל, לשנות או לתקן את דבר המלך הזה.

5. דבר המלך הזה יפורסם ויוכרז בפלשתינה (א"י) ותאריך פרסומו ייחשב לתאריך * התחלת תקפו.

6. דבר המלך יקרא בשם דבר המלך במועצה על הנתינות הפלשתינאית (א"י) (תקון), 1931 והוא יקבע ויפורש כאילו הוא דבר המלך היסודי — אחד הם.

קולין סמית.